

SUNČANA VRATA

*Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva
prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira,
od najmanjih zakonitosti sve do prasnog vječne
vatre koja napaja sav beskraj.*

Onosmil Zlatobor

9.OBJAVA

21. decembar (prosinac) 2016

MUHA

»Uzroci i biće Svjetlosti«

Što je svjetlost? Kada vas svjetlost, kako se to u vremenu i prostoru pojavljuje, potpuno želi obuhvatiti, budući da svjetlost smije biti ili potpuno materijalna, ili potpuno duhovna, obuhvati duhovno i materijalno istovremeno. Pri tome je polaritet, za duhovni dio pozitivan, a za materijalni dio negativan. Ovaj polaritet se ponaša kao unutarnji i vanjski, pri čemu je unutarnji pozitivan a vanjski negativan pol. Kako se očituju ova dva polariteta kod pojave svjetlosti? Kada jedan kvarcni kamen uzmete u ruku o okružite ga jednim tvrdim čeličnim predmetom, pojavit će se mnoge iskre koje se mogu vidjeti. Ove iskre svijetle. Od kuda mi dobivamo svjetlost: Iz kamena iz čelika ili iz oba materijala odjednom? Ove iskre iskaču iz čelika od kojega se odvajaju male čestice kroz udarac o tvrdi kamen. One se kod tog udarca pale, budući da u porama čelika postoji zarobljeni zrak, koji se oslobađa kod sudara sa kamenom i taj stlačeni zrak oslobođene čelične dijelove u užarenom stanju odbija dalje kao svjetlost.

Ali na koji način se stlačeni zrak pali i što je ono što svijetli kod paljenja zraka? Zrak je napola, ništa drugo nego jedno materijalno tijelo koje u sebi sadrži inteligentni duh. Fizičari će ovo radije prihvatiti ako kažem umjesto duh „slobodna, nesputana energija“, budući da mi u ovome želimo dalje ići mi ćemo ovo pojednostaviti i za svojstvo stvari reći: Duh. Budući da je duh pozitivno polarizirana energija, time teži on trajno prema nesputanoj slobodi, jer je u zarobljenom stanju bio tako dugo u miru dok u njemu nije vezani negativni polaritet – koji je ostao od njegove čahure – iskusio neuobičajeni nadražaj. Pretrpljeno stanje nametnuto izvana je uvijek jedan pritisak, tako će se duh odmah probuditi iz svog skučenog stanja i reagirati tako da se rastegne, a što se objavljuje kroz fenomen svjetla.

Što je ovo svjetlo za vas? Jedan primjer će vam ovo učiniti jasnijim. Što vi primjećujete na jednom čovjeku čije je srce puno oholosti, kada on jednim sirovim udarcem dobije što želi? On vjerojatno nije lako upao u srdžbu, tako dakle, on je pri tome započeo promjene od gnjevnog do čovjeka koji se trese i njegove oči su se zažarile? On se nalazi u jednom okolišu koji isto misli, neće li ovo uskoro prema stupnju prijateljstva postati manja ili veća srdžba? Vi trebate vaše oči uprti samo u vojnog zapovjednika i tada je to za vas nemoguće izbjeći, kada ovo zračenje koje proizvodi srdžba obuhvati tisuće i tisuće ljudi i odvede ih u krvavi sukob.

Kroz ovaj primjer je i naše svijetlo objašnjeno. Budući da će se u negativnom polaritetu zarobljeni pozitivno polarizirani duh probiti jednim udarcem isto je tako i u srdžbi, jer je to rezultat njenog zatočeništva. U ovom duhu se pri tome budi velika želja da se izduži i da postane slobodan. Budući da se njegov izraženi negativni polaritet, koji je oblikovan tako da ga okružuje, on se može istegnuti do jednog određenog stupnja, ali usprkos tome on je neraskidiv, i tako se on istegne, budući je sada slobodan, u svojoj ljuski toliko koliko je to moguće. Budući da se on ne može raskinuti, on se tada odmah brzo povlači natrag, i tada pokušava s obnovljenom snagom da razbije svoju ljusku. Ovaj postupak, svaki duh ponavlja mnogo tisuća puta i na taj način se može pratiti njegova trajno rastuća srdžba.

Što je s ostalim posljedicama ovog postupka, koji se može nazvati „Grozničava srdžba“? Ništa drugo, nego da taj grozničavi duh stoji u blizini drugih još smirenih duhova na njihovom vanjskom polaritetu u sličnoj smirenoj grozničavosti. Ovo neprestano uzgajanje zajedničke grozničavosti može se naravno brzo nastaviti, budući da negativno začahurivanje duha od čega se uistinu sastoji zrak, leži usko jedno nasuprot drugom.

Ova grozničavost duha se vidi u očima životinja a također i ljudi kao „svjetlost“. Budući da su oči tako uređene da primjećuju ova mala lelujanja, jer je svako oko za sebe 50% duhovno a 50% materijalno. Sa njom je tako, bez obzira kako nazvali „Svjetlost“, ona je potpuno isti polaritet. Zbog toga se svjetlost može čak iako se promijeni primiti i osjetiti. Ako, koji takav polaritet na već opisani način sagori sam u sebi, kod toga se svaki puta dogodi i akt svjetlosti. Ovo nije ništa drugo nego obuhvaćanje duhovnog polariteta u susjedstvu. Stvari koje svijetle su poznate u svom obliku, budući je materijalni oblik predmeta presađivanje svjetla i postavljanje jedne granice, odnosno reflektiranje svjetlosnih zraka koje padaju na taj predmet.

Također je i svjetlost sunca istovrsna sa svjetlošću jedne iskre. Razlika je jedino u tome da je bijela svjetlost sunca potječe od podrhtavanja ljubavi a crvenkasta svjetlost požara potječe od srdžbe. Pri tome svjetlost sunca svoje presađivanje očituje prema razlikama u svjetlostima u kojima svjetlost potiče od podrhtavanja srdžbe. Od čega se ova razlika sastoji, objasniti ćemo u slijedećem poglavlju.

Jakob Lorber: Tajne Prirode - Muha (str. 25, 26)